

angaaende Krigsstadeserstatningen — mange ere de ikke —, som en Deel af Udvalgets Medlemmer har foreslaaet at henvise til Ministeren, skal bemærke, at jeg troer, at det endogaa er politisk klogt, at vi ved at foreslaae disse Sagers Henviisning gibe Vedkommende et Vidnesbyrd om, at vi dog i alt Fald ville lade deres Sag prøve paany, og at vi ville overveie, hvorvidt der er Grunde, der tale for, isølge samtlige Omstændigheder, at komme dem noget til Hjælp. Vi vide ikke, hvor snart vi atter kunne komme til at lægge stærkt Beslag paa denne Egns Patriotisme. Jeg indrømmer, at dette kan og bør og vil ingen Indflydelse have paa, hvorledes deres Stilling i saa Henseende vil være, men saameget mere troer jeg, at vi ogsaa bør anerkende dette ved en, efter min Mening, nogenlunde billig og retfærdig Behandling. Jeg gjentager, hvad jeg tidligere har sagt: Krigsstadeserstatningsloven er ikke heldigt affattet for at tilfredsstille sit Diemed for den Deel af Syllands Vedkommende, som har lidt meest.

N. C. Hansen: Det er idag blevet min Lod at skulle motivere et Endringsforslag, jeg ikke selv har stillet, og jeg maa derfor bede saavel det høie Thing som den høitærede Minister at undskyde, om dette ikke lykkes mig saa tilfredsstillende, som det ellers vilde være muligt; det er det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Fjergen Jensen), der paa Grund af tilstødte Omstændigheder ikke er istand til selv at forsvare sit Forslag. Det gjør mig saameget mere ondt, at jeg skal udføre dette Hverv, efterat vi have hørt, at den ærede Ordfører endnu mindre kunde tiltræde dette Endringsforslag end de øvrige Forslag paa Grund af, at det var ledsaget af utilstrækkelige Oplysninger. Det er naturligviis ikke muligt for mig at tilfredsstille den ærede Ordfører i saa Henseende, men jeg skal kun med nogle Ord oplyse, hvad der derom er kommet til min Kundskab; det paagældende Andragende er indkommet fra en Parcellist i Sylland og angaaer

et Krav, han formeentlig havde paa Erstatning for Skade, som han har lidt ved Ægtkjørsler. Denne Mand tjente selv under hele Krigen som Artillerist; han gif hele Touren igjennem og maatte lade sin Eiendom bestride af en Karl. Denne Eiendom havde kun en saadan Størrelse, at der kunde holdes 2 Heste paa den, og der var derfor kun een Vogn, som kunde bruges til nogenlunde forsvarlig Kjørsel, hvorhos Manden tillige var saa ugunstigt stillet, at den ene af hans Heste ikke var i den Stand, at han kunde benytte den til Ægtkjørsel. Han maatte derfor leie en Hest af en anden Mand, hvorved en stor Deel, ja maaskee det Meste af den Erstatning, han fik for Ægtkjørsel, gif tabt for ham. Karlen var borte med det eneste Par Heste og med Vognen i flere Uger; jeg kan ikke opgive Tiden saa nøie, men efter den ærede Forslagsstillers Mening var det i 6 til 7 Uger. Det traf sig nu derhos saaledes, at den Vogn, Karlen havde med, var ny og god, medens der ellers var saa Vogne, som kunde bruges til at bære store Læs, og deraf fulgte, at hans Vogn ofte maatte benyttes af andre Ægtkjørende, naar disse skulde befordre større Læs; men den kom dog tilbage, og forsaavidt var der altsaa ikke Stort at indvende derimod. Tilfids blev Vognen imidlertid borte, men, om den er forkommen i Benneres eller Tjenders Hænder, er ikke godt at oplyse; det Sidste turde dog maaskee være det Rimeligste. Nok er det, at, da Karlen fik Lov til at tage hjem med Hestene, maatte han ride hjem, og det var ham ikke muligt ved sine Underfølgelser at faae Vognen tilbage. Naar der tages Hensyn til, at Manden ikke selv var tilstede, men laa som Fædrelandsforsvarer i Felten og altsaa ikke selv kunde anstille de nødvendige Underfølgelser, synes jeg rigtignok, det vilde være ubilligt, om han skulde lide Tab, ikke alene ved at maatte savne sin Vogn saa længe, men ogsaa ved det ikke at faae nogen Erstatning for sammes Tab. Det hedder i Betænkningen, at Udvalget ikke kan anbefale dette Forslag, navnlig paa Grund af, at Tabets Størrelse ikke er saa bethdeligt,